

KUNSTANMELDELSE

Her ser vi Tore Magne Gundersens tekstiler Øksemannen og Svanhilds mantel og et blikk inn mot tekstilverket Lavvannskrigen i neste sal. FOTO: RAZAN AKRAMAWI

Tekstilkunstens slam-poet

Utstillingen *Go on Fear Not* på Bomuldsfabriken Kunsthall viser en bred presentasjon av Tore Magne Gundersens tekstiler, skulpturer og tegninger. Det er en voldsom uttrykkskraft i arbeidene som gjør at han minner om en tekstilens slam-poet.

På fjorårets Sørlandsutstilling stilte Tore Magne Gundersen ut Øksemannen – et stort, sort strikket bilde av en skikkelse montert på sekkestrie. Øksemannens (2020) naive former og ujevne strikkede lapper, samt kontrasten mellom skikkelsens uhygge og strikketøyets iboende hygge var slående. I utstillingen *Go on Fear Not* på Bomuldsfabriken Kunsthall presenteres nå Tore Magne Gundersens kunstnerskap i en bred separatutstilling. Gundersen viser verk fra 2016- 2021 i et bredt spekter av uttrykk, som leire, maleri, tekstil og strikk, og formater, som kapper, tepper, puter og friser. Gundersen, som opprinnelig er fra Froland, har på mange måter hatt en outsider-posisjon i norsk kunsthistorie, og han tematiserer nettopp utenforskap i et direkte formspråk. Også verkene oppleves som noe utenfor det vanlige. For Gundersen syr, strikker, appliserer, knar figurer i leire, og bruker sterke, skjærende farger i store formater.

FRIDA FORSGREN

ANMELDER
frida.forsgren@uia.no

Go on Fear Not

- er Tore Magne Gundersens første omfattende separatutstilling og inneholder arbeider fra de siste 8 årene av hans produksjon med hovedvekt på installasjoner, skulptur og tekstile objekter.

- Utstillingen vises i perioden 13. mars til 09 mai 2021 på Bomuldsfabriken Kunsthall.

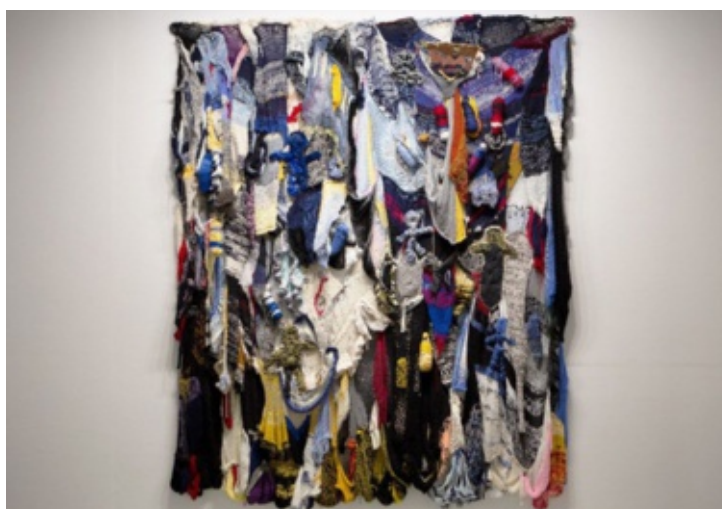
SLAM-STRIKK

De første verkene vi møter er disse store, strikkede kjempene på sekkestrie: Øksemannen, Anemia og Den hodeløse. Formene er porøse og lekne, men de klumsete, fomlende skikkelsene kjemper også med uro eller usikkerhet. Noen

av formene er fragmenterte, noe som uttrykker hjelpeløshet eller maktesløshet. Det hjelper liksom ikke å være stor og truende, hvis du er hullete og frynsete. Så i neste sal braker det formelig løs: vi møtes av en tilsynelatende uen-

Her ser vi Tore Magne Gundersens *Pantokrator* (2020) og tekstilfrisen *Gjenforeningen* (2020) som løper langs veggene. FOTO: RAZAN AKRAMAWI

Kanskje er dette en referanse til Edvard Munchs *Badende gutter*? I Tore Magne Gundersens *badende gutter* svømmer strikkende barnedukker i et hav av lodne tekstiler. FOTO: RAZAN AKRAMAWI

delig tekstilfrise som løper langs veggene. Fargene er holdt i gult, rødt, sort, blått, og figurer som går igjen er fisker, gutter, sagblader, kniver, fugler og hunder. Feltene er preget av en «more is more»-estetikk: malerier, tegninger og fel-

ter av strikk er applikert på tekstilen, påført i en rå, uvøren teknikk. Det ser ut som om Gundersen har kjørt rally med symaskinen, stingene hakker, tagger og freser frem og tilbake, og maskene i strikket er ujevne, uvørne, og fulle av per-

sonlighet. Dette er langt fra de jevne maskene vi lærte å strikke som barn, og uttrykket fører tankene til kunstnere som Philip Guston, beatgenerasjonen eller tysk nyekspresjonisme.

HYGGE, UHYGGE OG FRYKT

Den samme intensiteten går igjen i Gundersens store, applikerte strikkearbeider. Her påfører han lag på lag med strikkede former, pølser, lapper, figurer, alt lesset på slik at bildene bugner og presser seg frem. En form som går igjen er mandala- eller vaginaformen, en ur-form som knytter an både til religion og kvinnekroppen, men som i Gundersens univers er blodrød, pulserende og aggressiv. I *Gnister fra hjul* og *In Utero* er det som om strikkedukene vil inn og tilbake til mors liv, for å slippe unna verden. Men i det kvadratiske verket *Badende gutter* (2020), der fargene er mer avdempede og harmoniske, oppleves det myldrende lappeteppet tryggere. Mer som et lunt teppe man kan krype inn i. Verkene appellerer fordi de balanserer mellom strikkemediets konnotasjoner til hygge, hjemmekos, varme og beskyttelse, og motivkretsen som signaliserer uhygge, utenforskap, frykt og angst.

I en dokumentarfilm av Helga Bu i den innerste salen forteller Gundersen om oppvekst, minner og om episoder fra livet sitt. Når vi i etterkant ser verkene med filmens fortolkningsnøkler, fremstår knivene, fuglene, hundene som elementer i et svært personlig billedunivers. Og utstillingens tittel, *Go on Fear Not* virker sterkt som et mantra om å stå på, holde ut trass motgang.